

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020977 17 Кж
Бања Лука, 22.08.2017. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Н.У., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске, у вези са продуженим кривичним дјелом тешке крађе из члана 232. став 1. и 2. Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог Закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Г.Ј. из Б., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020977 17 К-п од 12.07.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.08.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Н.У. изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020977 17 К-п од 12.07.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020977 17 К-п од 12.07.2017. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом Н.У. из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС), па је притвор против оптуженог продужен, и по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже двије године од потврђивања оптужнице уз обавезну двомјесечну контролу оправданости притвора.

Против тога рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог због повреде одредаба ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом се указује да побијаним рјешењем није утврђено постојање општег услова за продужење притвора – постојање основане сумње да је оптужени учинио кривично дјело организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у вези са продуженим кривичним дјелом тешке крађе из члана 232. став 1. и 2. КЗ РС и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог Закона, па да сљедом тога није било мјеста ни продужењу притвора из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Постојање општег услова за продужење притвора утврђено је на основу доказа који су приложени уз оптужницу Републичког јавног тужилаштва Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТО 0000023 16 од 11.05.2017. године, а који је Окружни суд у Бањалуци потврдио дана 12.05.2017. године. Стога приговори који се односе на постојање основане сумње, а који се износе у жалби браниоца оптуженог, нису основани. Околности које су определијиле одлуку првостепеног суда за продужење притвора након потврђивања оптужнице рјешењем број 11 0 К 016728 17 Кв 4 од 15.05.2017. године, нису се измијениле, а како се контрола оправданости притвора након потврђивања оптужнице врши по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а притвор је побијаним рјешењем продужен из притворског разлога из којих је продужен и рјешењем након потврђивања оптужнице, то и овај суд оцјењује да је првостепени суд правилно поступио када је из наведеног притворског разлога против оптуженог продужио притвор.

Образложење за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, своди се на наводе да се поступак води због кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора од десет година и тежа, те да начин и околности под којима је дјело учињено, добра међусобна организованост оптуженог са другим саизвршиоцима, детаљно описане у оптужници околности под којима је дјело учињено, износ прибављене имовинске користи, чине и по оцјени овога суда дјело тако тешким да би пуштање оптуженог на слободу проузроковало ванредне околности које би представљале стварну претњу нарушавања јавног реда. Образложење побијаног рјешења прихвата и овај суд.

Из наведених разлога приговори који се износе у жалби браниоца оптуженог, као и залагање те жалбе да се побијано рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор, нису основани. Стога и овај суд оцјењује да се мјерама блажим од притвора не може остварити даље несметано вођење кривичног поступка против оптуженог.

Ваљало је из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић